

Vyvěšeno dne: 7. 4. 2026

Svěšeno dne: 21. 4. 2026

Iva Homolková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mrákoty a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobkyně: **CHMS4drivers s. r. o.**, Generála Píky 26, Praha 6, zastoupené advokátem Mgr. Lukášem Pechem, Široká 22, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, Antonína Čermáka 2a, Praha 6, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Carhunters s. r. o.**, U Průhonu 11a, Praha 7, zastoupené advokátem Mgr. Lukášem Pelcmanem, Ostrovní 30, Praha 1, proti rozhodnutí ze dne 2. 10. 2024, čj. O-587744/D24059154/2024/ÚPV, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 9. 2025, čj. 18 A 86/2024-81,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků ani osoba zúčastněná na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Společnost Carhunters (vystupující pod tímto jménem od roku 2011) přihlásila do rejstříku ochranných známek stejnojmenné označení. Žalobkyně (zapsaná do obchodního rejstříku v roce 2022), která při svém podnikání provozuje webové stránky na adrese www.carhunter.cz, proti tomu podala námítky. Úřad průmyslového vlastnictví je však zamítl a předseda úřadu poté zamítl i rozklad žalobkyně.

[2] Žalobkyně se bránila žalobou u Městského soudu v Praze. V ní především tvrdila, že přihlášené označení nelze pro jeho obecnost (popisnost) zapsat jako ochrannou známku, a dále namítala procesní pochybení a nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Městský soud ale žalobu zamítl.

[3] Proti rozsudku městského soudu podává žalobkyně (*stěžovatelka*) kasační stížnost. Úřad a městský soud vycházely z toho, že se nemusejí zabývat obsahem jejích námitek, protože stěžovatelka k nim ani není aktivně legitimována; s tím ale stěžovatelka nesouhlasí. Trvá na tom,

že úřad procesně pochybil, když ji nevyrozuměl o vyjádření společnosti Carhunters ke stěžovateli námítce. Společnost Carhunters nejednala v dobré víře, protože název ochranné známky je popisný a společnost sama na českém trhu ani nepůsobí. Stěžovatelka se tedy nemohla efektivně bránit jinak než podáním námitek vůči přihlašované ochranné známce. Připouští, že mohla podat i připomínky, avšak ty nejsou srovnatelně účinné. Výčet námitkových důvodů je podle ní neústavní, protože porušuje právo na spravedlivý proces a právo na podnikání. Stěžovatelka proto navrhuje, aby NSS předložil „*ustanovení o námítkách*“ Ústavnímu soudu.

[4] Společnost Carhunters s kasační stížností nesouhlasí. Stěžovatelka podle ní nadále trvá na svých nesprávných východiscích, která ale městský soud napadeným rozsudkem vyvrátil.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Úřad nepochybil tím, že nevyrozuměl stěžovatelku o vyjádření společnosti Carhunters k její námítce. Městský soud na tento žalobní bod reagoval dostatečně: především stěžovatelku upozornil, že nevysvětlila, jak ji toto tvrzené pochybení mohlo zkrátit na právech. Také jí připomněl, že se s vyjádřením (o jehož existenci a obsahu se dozvěděla z rozhodnutí úřadu) mohla seznámit i později a využít ho případně při argumentaci v rozkladu. Městský soud správně dodal, že zaslat stěžovatelce vyjádření protistrany by bylo namíste, kdyby z něj úřad vycházel. Tak tomu však nebylo: úřad zamítl stěžovatelčiny námítky nikoli z důvodů věcných, ale proto, že k nim nebyla oprávněna. Ani podle NSS tak nemohl stěžovatelčino procesní postavení nijak změnit fakt, že jí vyjádření společnosti Carhunters nebylo zasláno.

[7] Až v kasační stížnosti stěžovatelka vysvětluje, že společnost Carhunters ve vyjádření přiložila i důkazy o tom, že sporné označení užívala dříve než sama stěžovatelka – a právě to by stěžovatelka bývala mohla zpochybnit. Takovou argumentaci ovšem stěžovatelka neuplatnila v žalobě, městský soud se k ní nemohl vyjádřit, a nemůže se jí tak zabývat ani NSS (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Krom toho NSS opakuje, že otázka, kdo a jak označení (ne)užíval už dříve, nebyla a nemohla být předmětem řízení o námítkách podle § 7 odst. 1 písm. d) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, které stěžovatelka podala.

[8] K tomu je třeba připomenout rozdíl mezi připomínkami a námítkami; ty první se vztahují k absolutní zápisné nezpůsobilosti, ty druhé k relativní zápisné nezpůsobilosti (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 11. 10. 2016, čj. 2 As 96/2015-59, č. 3510/2017 Sb. NSS, body 39 a 60). Námítka podle § 7 odst. 1 písm. d) zákona o ochranných známkách může podat jen osoba, do jejíhož práva vyplývajícího z její ochranné známky zasahuje právě přihlašované označení. Námítka musí být podle § 25 odst. 2 zákona o ochranných známkách odůvodněna a opatřena důkazy. Jak však podrobně vložil městský soud v bodě 19 rozsudku, stěžovatelka oprávněnost námítky neprokázala. Připomínka (kterou může podat každý) naproti tomu slouží jako upozornění na absolutní zápisnou nezpůsobilost přihlašovaného označení (§ 4 zákona o ochranných známkách) – která může spočívat třeba v nedostatku rozlišovací způsobilosti. Stěžovatelka kromě námítky podala i připomínku, ani té však úřad nevyhověl.

[9] Stěžovatelčina argumentace k obecnosti a popisnosti ochranné známky směřuje právě k „připomínkovým“ důvodům podle § 4 zákona o ochranných známkách. Protože se ale toto soudní řízení týká zamítnutí *námítek*, nelze zde argumentovat důvody, které mají své místo v *připomínkách*, jak už vysvětlil městský soud v bodě 22 rozsudku. V řízení o námítkách totiž úřad řeší spory mezi přihlášovatelem a osobou vymezenou v § 7 zákona o ochranných známkách, nikoli absolutní nemožnost zápisu podle § 4 téhož zákona (rozsudek NSS ze dne 18. 8. 2022, čj. 1 As 23/2022-47, bod 44). Stejně tak nelze v řízení o námítkách řešit případný nedostatek dobré víry přihlášovatele.

pokračování

[10] Pokud se stěžovatelka domnívá, že přihlášené označení je popisné a že přihláška byla podána ve zlé víře, může navrhnout prohlášení ochranné známky za neplatnou podle § 32 zákona o ochranných známkách (což ostatně i učinila). Jak to popsal městský soud v bodě 23 svého rozsudku, v takovém řízení má navrhovatel postavení účastníka řízení, a tedy může plně využít svých procesních práv. Tato zákonná úprava odpovídá článku 45 směrnice 2015/2436, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách. K námitce, že připomínky nejsou efektivním způsobem obrany, lze poznamenat, že se jedná o záměr unijního zákonodárce. Ten totiž v článku 40 odst. 1 citované směrnice zamezuje účastenství osob, které podávají připomínky. Stěžovatelka sice – v souvislosti s různým procesním režimem připomínek a námitek – navrhla předložení věci Ústavnímu soudu, ale neoznačila konkrétní ustanovení, které by měl Ústavní soud zrušit. NSS sám zde pak žádný rozpor s ústavním pořádkem nevidí.

[11] Stěžovatelka se svou argumentací neuspěla, NSS proto její kasační stížnost zamítl. Neúspěšná stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti; úspěšnému úřadu nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Společnost Carhunters vyčísila své náklady řízení spočívající v odměně za jeden úkon právní služby; coby osoba zúčastněná na řízení však nemá na náhradu nákladů řízení právo, ledaže by plnila povinnost uloženou soudem (§ 60 odst. 5 s. ř. s. a přechodné ustanovení čl. XI odst. 2 zákona č. 314/2025 Sb.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. dubna 2026

L. S.

Michaela Bejčková v. r.
předsedkyně senátu